

ویکی لیکس را بیشتر و بهتر بشناسیم

پژوهش: استاد (صبح)

ویکی لیکس (WikiLeaks) سازمانی بین المللی است که در سوئدن پایه گذاری شده و نقدها و فاش سازی های اینترنتی از مدارک حساس سازمان های دولتی را با نام مستعار منتشر می کند و نام و نشان منبع آن ها را فاش نمی کند.

سایت ویکی لیکس در سال ۲۰۰۶ توسط انتشارات سانشاین (Sunshine Press) راه اندازی شد. پس از یک سال از راه اندازی، این سایت اعلام کرد که آرشیفی بالغ بر ۱,۲ میلیون مدرک دارد.

ویکی لیکس سازمانی متشکل از گروه هایی با هدف واحد در سراسر جهان است که توسط ژولین آسانژ، یکی از طرفداران آزادی اطلاعات که زمانی هکر بوده، بنیانگذاری شده است. او و همکارانش که اغلب وکیل هستند برای حفظ هویت افشاء کننده گان از راهنمایی کارشناسانی مانند بن لوری که از پیشگامان تعریف پروتوکل امنیتی اس اس ال «لایه سوکت های امن» برای انتقال امن اطلاعات از طریق اینترنت است، بهره می برند.

ویکی لیکس یک سازمان رسانه ای غیر انتفاعی است. هدف ما آن است که اخبار و اطلاعات مهم را در اختیار مردم قرار دهیم. ما راهی نوآورانه، ایمن و ناشناس فراهم می کنیم تا منابع بتوانند اطلاعات خود را به خبرنگاران ما برسانند (نام این ابزار «صندوق الکترونیک» است). یکی از مهم ترین فعالیت های ما این است که علاوه بر گزارش های خبری، منابع اصلی را نیز منتشر می کنیم تا هم خوانندگان و هم تاریخ نگاران بتوانند سند صحت گزارش ها را ببینند. ما سازمان جوانی هستیم که به سرعت رشد کرده، و بر شبکه ای از افراد داوطلب در سراسر جهان متکی است.

ویکلیکس از زمان آغاز کار خود در سال ۲۰۰۷، برای گزارش و انتشار اطلاعات مهم کوشیده است. ما برای حمایت از این فعالیت ها هم فن آوری به وجود می آوریم و هم فن آوری های موجود را گسترش می دهیم.

ویکی لیکس در برابر حمله های حقوقی و سیاسی دوام آورده و پیروز شده است. اصول گسترده تری که پایه کار ما را تشکیل می دهند عبارتند از دفاع از آزادی بیان و نشر، بهبود سابقه تاریخی مشترک انسان ها، و پشتیبانی از حق همه جوامع برای این که تاریخی نو بیافرینند. ما این حقوق را از منشور جهانی حقوق بشر استخراج می کنیم؛ به ویژه ماده ۱۹ منشور الهام بخش خبرنگاران و دیگر داوطلبان ماست. طبق ماده نوزده منشور، همه باید از حق آزادی نظر و بیان برخوردار باشند؛ این حقوق، شامل حق حفظ عقیده، بدون مداخله دیگران و حق جستجو، دریافت و انتقال اطلاعات و افکار از طریق هر گونه رسانه بدون توجه به مرزها را در بر می گیرد. ما با این ماده و سایر مواد منشور جهانی حقوق بشر موافقیم و می کوشیم به آن ها عمل کنیم.

ویکی لیکس چگونه کار می کند؟

ویکی لیکس بهترین فن آوری های امنیتی را با اصول روزنامه نگاری و اخلاق ترکیب کرده است. ما مانند دیگر رسانه های که به روزنامه نگاری تحقیقی می پردازند، اطلاعات منابع ناشناس را می پذیریم، اما درخواست نمی کنیم. بر خلاف دیگر رسانه ها، صندوق ناشناسی با امنیت بالا در اختیار می گذاریم که با فن آوری اطلاعاتی رمزنگاری پیشرفته تقویت شده است. به این ترتیب حداکثر ایمنی در اختیار منابع ما قرار می گیرد. ما بی مهابا می کوشیم حقیقت را آنچنان که هست، بدون هیچ تغییری، به مردم عرضه کنیم. هنگامی که اطلاعات به دست ما می رسد، خبرنگاران ما آن را تجزیه و تحلیل می کنند، از درستی آن اطمینان حاصل می کنند، و با نوشتن گزارش های خبری اهمیت آن را برای جامعه توصیف می کنند. سپس، ما هم گزارش خبری و هم مطلب اصلی را منتشر می کنیم تا خوانندگان بتوانند خودشان خبر را با توجه به مطلب اصلی تجزیه و تحلیل کنند. گزارش های ما به سبک عرضه ویکی پدیا نوشته می شوند تا بتوان آن ها را به آسودگی خواند. البته این دو سازمان، جز این با یکدیگر ارتباطی ندارند. بر خلاف ویکی پدیا، خوانندگان متفرقه نمی توانند اسناد اصلی ما را ویرایش کنند. همراه با رشد و گسترش سازمان رسانه ای، ویکی لیکس روش هایی برای کاهش زیان ایجاد کرده و آن ها را بهبود بخشیده است. ما اخبار خود را سانسور نمی کنیم، اما ممکن است گاه برای محافظت از زندگی و سلامت افراد بیگناه انتشار برخی جزئیات شناساننده اسناد اصلی را مدتی به تاخیر بیندازیم.

ما مطالب منتشر شده را هم شخصا و هم از طریق صندوق های پستی دریافت می کنیم، اگرچه توصیه می کنیم که بهتر است برای تسلیم هر گونه مطلبی از صندوق الکترونیکی ناشناس استفاده

شود. ما از کسی مطلبی درخواست نمی‌کنیم، اما اطمینان حاصل می‌کنیم که اگر مطلبی در اختیار ما قرار گرفت ملاحظات امنیتی در نظر گرفته شود و از منبع به خوبی محافظت شود. از آنجا که اطلاعات بسیار زیادی دریافت می‌کنیم، و امکانات محدودی داریم، ممکن است بررسی آنچه منابع در اختیار ما می‌گذارند مدتی طول بکشد. ما همچنین شبکه‌ای از حقوقدانان با استعداد در سراسر جهان در اختیار داریم که شخصا به اصول پایه ویکی‌لیکس معتقدند و از سازمان رسانه‌ای ما دفاع می‌کنند.

چرا رسانه‌ها (و به ویژه ویکی‌لیکس) مهم‌اند؟

انتشار اطلاعات، شفافیت را بهبود می‌دهد و این شفافیت جامعه‌ای بهتر برای همه مردم به وجود می‌آورد. موشکافی دقیق به کاهش فساد و تقویت دموکراسی در همه نهادهای اجتماعی، از جمله دولت، شرکت‌های تجاری و سایر سازمان‌ها می‌انجامد. رسانه‌های سالم، فعال و کنجکاو در رسیدن به این هدف نقشی حیاتی دارند. ما بخشی از آن رسانه‌ها هستیم. موشکافی دقیق به اطلاعات نیاز دارد. در طول تاریخ، به دست آوردن اطلاعات با هزینه‌های اقتصادی، انسانی و حقوق بشری همراه بوده است. در نتیجه پیشرفت‌های فنی - به ویژه در اینترنت و رمزنگاری - می‌توان خطر انتقال اطلاعات مهم را کاهش داد. دیوان عالی ایالات متحده آمریکا در حکم تاریخی خود در باره «اسناد پنتاگون» گفت «تنها مطبوعات آزاد و نامحدود می‌توانند فریبکاری در دولت را به گونه‌ای موثر افشا کنند.» ما با این نظر موافقیم.

ما معتقدیم که تنها مردم خود یک کشور نیستند که دولت خود را به درستکاری معتمد می‌کنند، بلکه مردم کشور‌های دیگر نیز از طریق رسانه‌ها آن دولت را زیر نظر می‌گیرند. در سال‌هایی که به تاسیس ویکی‌لیکس انجامید، دیدیم که از استقلال رسانه‌های جهان و جرات آنان برای طرح پرسش‌های سخت از دولت، شرکت‌ها و نهادهای دیگر کاسته شد. به اعتقاد ما باید در این وضعیت تغییری حاصل می‌شد.

ویکی‌لیکس نمونه تازه‌ای برای روزنامه‌نگاری فراهم کرده است. ما چون به دنبال سود نیستیم به جای پیروی از نمونه سنتی رقابت با رسانه‌های دیگر، با سایر رسانه‌ها و موسسات انتشاراتی در سراسر جهان همکاری می‌کنیم. ما اطلاعات را احتکار نمی‌کنیم؛ بلکه اسناد اصلی را همراه گزارش‌های خبری خود منتشر می‌کنیم. خوانندگان می‌توانند حقیقت آن‌چه را که گزارش می‌دهیم شخصا بررسی کنند. ویکی‌لیکس مانند خبرگزاری‌های سنتی گزارش‌هایی را منتشر می‌کند که رسانه‌های دیگر غالبا از آن‌ها استفاده می‌کنند. ما این کار را تشویق می‌کنیم. ما معتقدیم که رسانه‌های جهان باید هرچه بیشتر با یکدیگر همکاری کنند تا اخبار را در اختیار مخاطبان بیشتری قرار دهند.

ویکی‌لیکس چگونه از درستی اخبار خود اطمینان پیدا می‌کند؟

ما همه خیر ها را ارزیابی می کنیم و درستی آن ها را به آزمایش می گذاریم. ما اسناد دریافت شده را در فرایندی بسیار دقیق آزمایش می کنیم. آیا سند درست است؟ چه عناصری درستی آن را تأیید می کنند؟ چه کسی ممکن است انگیزه ای برای جعل این سند داشته باشد، و چرا؟ ما هم از روش های سنتی روزنامه نگاری تحقیقی و هم از روش های فنی جدید استفاده می کنیم. به طور معمول سند را تجزیه و تحلیل می کنیم، هزینه جعل سند، ابزار، انگیزه و فرصت جعل، و ادعاهای سازمانی را که به نظر می رسد سند را تولید کرده باشد می سنجیم و مجموعه ای از پرسش های دقیق دیگر را نیز مطرح می کنیم. ممکن است برای تأیید اسناد از کارشناسان بیرون سازمان نیز کمک بگیریم. مثلا، برای انتشار ویدئوی منتشر شده از کشتار غیرنظامیان توسط هلی کوپتر ارتش امریکا، گروهی خبرنگار را به عراق فرستادیم تا با قربانیان و شاهدان حمله این هلی کوپتر مصاحبه کنند. خبرنگاران نسخه های اسناد بیمارستان، گواهی فوت و اسناد و مدارک دیگری تهیه کردند که حقیقت گزارش را تأیید می کرد. فرایند تحقیق ما به این معنی نیست که هرگز اشتباه نمی کنیم، اما تا به حال شیوه کار ما به این معنی بوده که ویکی لیکس صحت هر یک از اسنادی را که منتشر کرده به درستی ثابت کرده است.

ما با انتشار اسناد اصلی که پایه هر یک از گزارش های ما را تشکیل می دهند به مردم نشان می دهیم که گزارش ما واقعی است. خوانندگان مجبور نیستند گفته ما را بپذیرند؛ بلکه می توانند خودشان تحقیق کنند. به این ترتیب، ما از سایر خبرنگاران نیز حمایت می کنیم، زیرا آنان می توانند گزارش های اصلی را به رایگان ببینند و به کار گیرند. ممکن است خبرنگاران دیگر در سند نکته ای ببینند که ما در نگاه اول از آن غافل بوده ایم. ما امیدواریم که با ارائه رایگان اسناد، تجزیه و تحلیل و تفسیر را در همه رسانه ها گسترش دهیم. ما بیش از هر چیز می خواهیم خوانندگان حقیقت را بدانند تا بتوانند برای خود تصمیم بگیرند.

دست اندرکاران ویکی لیکس

ویکی لیکس یکی از برنامه های موسسه «سانشاین پرس» است. با وجود شایعات، احتمالا تا حالا باید روشن شده باشد که ویکی لیکس پوششی برای هیچ سازمان اطلاعاتی یا دولتی نیست. این شایعه در اوایل پیدایش ویکی لیکس مطرح شد و احتمالا ساخته خود سازمان های اطلاعاتی است. ویکی لیکس گروهی جهانی و مستقل است که اعضای آن از دیرباز به آزادی مطبوعات و افزایش شفافیت اجتماعی ناشی از آن متعهد بوده اند. اعضای گروه را روزنامه نگاران معتبر، کارشناسان نرم افزار، مهندسان شبکه های رایانه ای، ریاضی دانان، و افراد دیگر تشکیل می دهند. برای تحقیق در باره صحت گفته های ما، خودتان به شواهد نگاه کنید. سازمان های اطلاعاتی بر حسب تحریف اطلاعات را احتکار می کنند؛ در مقابل، ویکی لیکس نشان داده است که می خواهد درست برعکس عمل کند.

کارنامه ما نشان می دهد که برای عرضه حقیقت، بی ترس و بدون چشم داشت، هرکار که بتوانیم می کنیم. رئیس جمهور بزرگ آمریکا، تامس جفرسن، گفت بهای آزادی آن است که باید همیشه بیدار بمانیم. ما معتقدیم که رسانه های خبری در این بیدار نگاه داشتن نقش مهمی بر عهده دارند.

ناشناس بودن منابع

ویکی لیکس هرگز هویت منابع خود را فاش نکرده است. ما جزئیات امنیتی سازمان رسانه ای خود یا صندوق ناشناس آن را در اختیار جایی نمی گذاریم زیرا در این صورت به کسانی که می خواهند به امنیت سازمان ما و منابع آن صدمه بزنند کمک خواهیم کرد. آنچه می توانیم بگوئیم این است که ما از سرورهای متعدد استفاده می کنیم و اطلاعات لوگ را نیز ثبت نمی کنیم. در نتیجه، سندی در این باره نیست که کسی بتواند آن را ضبط کند. ناشناس سازی در نخستین مراحل شبکه ویکی لیکس و پیش از آن که اطلاعات به سرورها برسد انجام می گیرد. بخش های مختلف سازمان ما باید بدون استفاده از تحلیل تخصصی ترافیک اینترنت، با همکاری با یکدیگر، مدارک هویتی منابع ما را از بین ببرند.

ما به منابع خود یاد می دهیم که چگونه اطلاعات را از طریق کافی نت، نقاط شلوغ شبکه های بی سیم، یا حتی از طریق پست به ما برسانند، تا حتی اگر یک سازمان خارجی توانست به ویکی لیکس نفوذ کند، ردیابی منبع ممکن نباشد. از آنجا که ممکن است در رایانه یا خانه افرادی که اهمیت سیاسی یا اطلاعاتی زیادی دارند دستگاه شنود یا دوربین ویدئو کار گذاشته شده باشد، توصیه می کنیم در صورتی که می خواهند سندی بسیار حساس را به ویکی لیکس بفرستند این کار را دور از خانه یا محل کار خود انجام دهند. برخی دولت ها دسترسی به هر نشانی اینترنتی را که نام ویکی لیکس در آن باشد قطع می کنند. از این مانع می توان گذشت. ویکی لیکس دامنه های مخفی فراوانی مانند <https://destiny.mooc.com> در اختیار دارد که نام سازمان در نشانی آن ها نیامده. می توانید برای اطلاع از دیگر دامنه های مخفی ویکیلیکس، با ما تماس بگیرید.

کارنامه خبرنگاری ویکی لیکس

جوایز

ویکی لیکس این جوایز را به دست آورده است:

جایزه آزادی بیان ۲۰۰۸ اکونومیست و ایندکس آن سنسرسیپ (شاخص سانسور).

جایزه ۲۰۰۹ عفو بین الملل برای گزارشگری حقوق بشر (رسانه های جدید).

کارنامه ویکی لیکس نشان می دهد خبرهای مهمی را برای نخستین بار گزارش داده و با تمام توان از منابع خود و از آزادی مطبوعات دفاع کرده است. ما هرگز منبع خود را فاش نکرده ایم و چیزی را سانسور نمی کنیم. ویکی لیکس از زمان تاسیس خود در سال ۲۰۰۷ در برابر همه حمله ها و انتقادات قانونی (و غیرقانونی) ایستاده و پیروز شده، از جمله در برابر حمله [وزارت دفاع آمریکا]

پنتاگون، سازمان امنیت عمومی چین، رئیس جمهور پیشین کنیا، نخست وزیر برمودا، [فرقه مذهبی] ساینالوژی [دانش شناسی]، کلیساهای کاتولیک و مورمون، بزرگترین بانک خصوصی سوئیس [بانک جولوس بیئر]، و شرکت های روس. ویکی لیکس بیش از مجموع همه مطبوعات جهان سند اطلاعاتی محرمانه منتشر کرده است.

برخی از خبرهایی که ما پیش از هر رسانه دیگری منتشر کرده ایم. جنگ، قتل، شکنجه و بازداشت.

- تغییر گردش کار در زندان گوانتانامو (۲۰۰۳-۲۰۰۴) - کتابچه عملیاتی اصلی زندان گوانتانامو
- در باره اورول، ویکیپدیا و زندان گوانتانامو - که در آن گروه تبلیغاتی زندان گوانتانامو را پیگیری و افشا می کنیم
- ایالات متحده و چالش زندان فلوجه - گزارش محرمانه ایالات متحده در باره شرایط زندان فلوجه عراق
- شکست ایالات متحده در جنگ اطلاعاتی فلوجه - گزارش اطلاعاتی محرمانه ایالات متحده در باره جنگ فلوجه
- تجهیزات نظامی ایالات متحده در عراق (۲۰۰۷) - فهرست تجهیزات تک تک واحدهای ارتش ایالات متحده در عراق
- احضار مسئول تحقیق دیلی [پایتخت تیمور شرقی] به کانبرا [پایتخت استرالیا] هم زمان با افزایش اعدام - قتل رینادو، رهبر شورشیان تیمور شرقی.
- راهنمای آموزش جوخه های مرگ و سرکوب انقلاب از ال سالوادور تا عراق - راهنمای «نیروهای ویژه» ایالات متحده برای تقویت دولت های نامحبوب با تشکیل گروه های شبه نظامی. شفافیت دولت، تجارت و شرکت ها.
- انتشار بیش از ۶،۵۰۰ گزارش پژوهشی کنگره، با ارزش بیش از یک میلیارد دلار پژوهش که هزینه آن از درآمد مالیات پرداخت شده و سازمان های غیر دولتی، دانشگاهیان و پژوهشگران مدت هاست خواستار دسترسی به آن ها بوده اند.
- عدم شفافیت در مذاکره بر سر «موافقتنامه مبارزه با تجارت کالاهای تقلبی» (آکتا ACTA) - انتشار پیش نویس محرمانه توافق، و انتشار ده ها سند دیگر در روز انجام مذاکرات.
- انتشار در حدود ۱۰،۰۰۰ صفحه از قرارداد محرمانه دولت فدرال آلمان و کنسرسیوم «تال کلکت» (Toll Collect)، شرکتی خصوصی که از خودروهای سنگین عوارض عبور دریافت می کرد.
- مدارکی که نشان می دهند برنامه اعلام شده جامعه اروپا برای اصلاح «سیاست مشترک کشاورزی» (Common Agricultural Policy, CAP) چیزی بیش از یک نمایش نیست.

- اسناد «استازی» [پولیس سیاسی آلمان شرقی] هنوز در دست «استازی» است - تحقیق سال ۲۰۰۷ در باره نفوذ ماموران پیشین استازی به کمیسیون مسئول بررسی پرونده های استازی.

- «گزارش نهائی بیمه خصوصی درمان»، بیست و پنج جنوری ۲۰۱۰ - گزارش اعلام نشده در باره اقتصاد نظام بیمه خصوصی درمان در آلمان.

سرکوب آزادی بیان و آزادی مطبوعات

گزارش روزنامه انگلیسی ایندپندنت: طرحی سمی؛ هزاران مجروح در شهری آفریقائی، هفده سپتامبر ۲۰۰۹ - مقاله ای که در روزنامه ایندپندنت چاپ شد، اما در صفحات اینترنتی روزنامه سانسور شد. ویکی لیکس ده ها گزارش مطبوعاتی، رادیوئی و تلویزیونی را که در آرشیو بی بی سی، گاردین و سایر رسانه های خبری بزرگ سانسور شده اند ثبت و ذخیره کرده است.

افشاء منع محرمانه روزنامه انگلیسی تایمز از انتشار گزارش «مینتون» در باره تخلیه زباله های سمی، ۱۶ سپتامبر ۲۰۰۹.

دیپلماسی، جاسوسی، اطلاعات و ضد اطلاعات.

کوشش ضد اطلاعات امریکا برای نابود کردن ویکی لیکس، هجده مارچ ۲۰۰۸.

گزارش سیا در باره کوشش تبلیغاتی در آلمان و فرانسه برای کسب حمایت از جنگ افغانستان.

[سر فصل های برخی مدارک دیگر - جزئیات در تورنمای ویکی لیکس موجود است].

محیط زیست، آب و هوا، طبیعت، و دانش.

فساد، امور مالی، مالیات، و تجارت.

فن آوری سانسور و فیلتر اینترنت.

فرقه های و سایر سازمان های مذهبی.

تعرض، خشونت، نقض [حقوق].

مقاله هائی کوتاه در این باره که چگونه کنجکاوی بیشتر رسانه ها می تواند در جهان تغییر ایجاد کند.

بررسی موردی - مالاریا: پادزهر حکمرانی خوب، به لطف رسانه های نیرومند.

مالاریا موضوع یک بررسی موردی در این باره است که چرا که نه تنها دانش، بلکه حکمرانی خوب درمان بسیاری از مصائب بشر است. امسال، مالاریا که به وسیله پشه منتقل می شود بیش از یک میلیون نفر را خواهد کشت. بیش از ۸۰٪ قربانیان کودکان خواهند بود. در بریتانیا مالاریا وجود داشت. در شمال امریکا مالاریا همه گیر بود، و هنوز سالی چند مورد از آن بروز می کند. در آفریقا، مالاریا هر ساعت بیش از صد نفر را می کشد. در روسیه، در میان فساد دهه نوزده نود، مالاریا دوباره جای پای پیدا کرد. تفاوت این موارد چیست؟

چرا مالاریا این همه انسان را در یک نقطه از زمین می کشد، اما در جایی دیگر به سختی می تواند ریشه بدواند؟ چرا به مالاریا اجازه داده شده به کشوری مانند روسیه، که در آن نابود شده بود، برگردد؟ می دانیم چگونه باید از واگیر شدن مالاریا جلوگیری کرد. دانش مورد نیاز در همه جهان موجود است. تفاوت در حکمرانی خوب است.

به عبارت دیگر، دولت فاسد که پاسخ گو نیستند از طریق مالاریا هر روز به تعدا قربانیان یازده ستیامبر کودک می کشند. مردم تنها هنگامی که به درستی از نقشه ها و رفتار دولت های خود خبر داشته باشند می توانند آگاهانه تصمیم به قبول یا رد آن ها بگیرند. در طول تاریخ، پایدارترین نمونه های دولت باز دولت هائی بوده اند که از انتشار و افشاء حمایت کرده اند. جایی که این حمایت وجود نداشته باشد، وظیفه ماست که با رسانه های پرتوان و تیزبین حمایت لازم را فراهم کنیم. در کنیا، تخمین زده می شد که مالاریا مسبب ۲۰٪ مرگ کودکان زیر پنج سال است. پیش از انتخابات سراسری دسامبر ۲۰۰۷ (دی ۱۳۸۶)، ویکی لیکس ۳ میلیارد دالر فساد در کنیا را افشا کرد و ۱۰٪ آراء تغییر کرد. در نتیجه، قانون اساسی ترمیم شد و دولت بازتری بر سر کار آمد. هنوز زود است که ببینیم آیا این تحول بر بهای انسانی مالاریا در کنیا تاثیری گذاشته است یا خیر، اما ما معتقدیم که در بلند مدت چنین خواهد شد. این یکی از موارد متعددی است که گزارش های دست نخورده ویکلیکس توانسته اند در روند سیاست تاثیر بگذارند.

اهمیت انتشار اطلاعات به صورت اصولی برای روزنامه نگاری، حکمرانی خوب و جامعه ای سالم انتشار اطلاعات با پایبندی به اصول در گذشته مسیر تاریخ را بهبود بخشیده و می تواند در زمان حال نیز چنین کند، و ما را به آینده ای بهتر رهنمون سازد. سی سال پیش، در سال ۱۹۷۱، در زمان جنگ ویتنام، پژوهشگری آمریکائی به نام دانیل الزبرگ در حال انجام خدمت دولتی به اسنادی دست پیدا کرد که جزئیات برنامه ریزی نظامی و استراتژیک دولت آمریکا در تمام مدت جنگ در آن ها ثبت شده بود. این اسناد نشان می دادند که دولت آمریکا تا چه حد مردم کشور را در باره جنگ فریب داده بود. اما مردم و رسانه ها از این اطلاعات مهم و تکان دهنده هیچ خبری نداشتند. در حقیقت، دولت با استفاده از قوانین حفظ اسرار بر دروغگوئی گسترده خود پرده می کشید. الزبرگ توانست با وجود این قوانین، و با قبول خطر شخصی، «اسناد پنتاگون» را به دست روزنامه نگاران و جهانیان برساند. اتهام های وارد شده به الزبرگ، سرانجام در دادگاه رد شدند. افشای «اسناد پنتاگون» جهان را تکان داد، دروغگوئی دولت آمریکا را بر ملا کرد، از مدت جنگ کاست، و جان هزاران آمریکائی و ویتنامی را نجات داد.

قدرت درز اطلاعات با پایبندی به اصول برای بازخواست از دولت ها، شرکت ها و نهادهای دیگر به خوبی در تاریخ معاصر به نمایش گذاشته شده است. موشکافی مردمی، نهادهای مخفی کار را وادار

می کند که به پیامدهای اخلاقی اعمال خود توجه کنند. اگر احتمال آن باشد که مردم متوجه شوند، کدام مسئول دولتی جرات خواهد کرد معامله ای مخفی و فساد آمیز انجام دهد؟ اگر نه تنها مردم یک کشور، بلکه همه جهان از طرحی سرکوبگرانه باخبر شوند، کدام دولت خواهد توانست آن طرح را به اجرا بگذارد؟ هنگامی که خطر رسوائی افزایش پیدا کند، عرصه بر توطئه گران، فاسدان، استثمارگران و سرکوبگران تنگ خواهد شد. دولت باز با ظلم مبارزه می کند. دولت باز فساد را افشاء می کند و بر می اندازد. دولت باز موثرترین ابزار ترویج حکمرانی خوب است.

امروز که دولت های جبار بر بسیاری از جهان حکومت می کنند، گرایش های جبارانه در دولت های دموکراتیک افزایش می یابند، و قدرت سازمان هایی که خود را پاسخ گو نمی دانند بیشتر و بیشتر می شود، نیاز به بازبودن و شفافیت از همیشه بیشتر است. ویکی لیکس می خواهد حقیقت را افشاء کند برخلاف روش معمول سازمان های اطلاعاتی دولتی، ویکی لیکس به عنوان یک رسانه و ناشر می کوشد با تکیه بر قدرت حقایق مکشوف به شهروندان قدرتی بدهد که دولت ها و شرکت های فاسد را به بارگاه عدالت بکشانند.

ویکی لیکس با صندوق پستی ناشناس خود راهی پیش پای هر مسئول دولتی، دیوان سالار، و کارمند شرکتی می گذارد که اطلاعاتی کوبنده را در اختیار گذارد که آن موسسه بخواهد آن را پنهان نگه دارد، اما مردم به دانستن آن نیاز داشته باشند. ویکی لیکس می تواند آنچه را که مخفی نگاه داشتنش عذاب وجدان می آفریند، و مخفی کاری نامشروع سازمانی قصد در اخفاء آن دارد در اختیار جهانیان بگذارد. جالب است که سازمان های دولتی در کشورهای مختلف کوشیده اند دسترسی به ویکی لیکس را ممنوع کنند. این پاسخ ابلهانه شبیه کار شترمرغی است که سرش را در شن پنهان می کند، با این خیال که دیگران او را نخواهند دید. رعایت موازین اخلاقی پاسخی بسیار بهتر خواهد بود.

دولت های ظالم، نهادهای سرکوبگر و شرکت های فاسد باید به وسیله دیپلماسی بین المللی، قوانین آزادی اطلاعات، و حتی انتخابات، زیر فشار قرار گیرند. نیروی بسیار بزرگتری باید بر آنان فشار وارد کند - وجدان مردم آن کشور یا کارکنان سازمان.

آیا مطبوعات باید واقعا آزاد باشند؟

دیوان عالی ایالات متحده آمریکا در حکم تاریخی خود در باره «اسناد پنتاگون» گفت «تنها مطبوعاتی آزاد می توانند فریبکاری در دولت را به گونه ای موثر افشا کنند.» ما با این نظر موافقیم. در حکم دیوان عالی ایالات متحده آمده بود که «مهم ترین مسئولیت مطبوعات آزاد آن است که نگذارند هیچ بخشی از دولت مردم را فریب بدهد و آنان را به سرزمین های دوردست بفرستد تا توپ و تفنگ خارجیان جان آنان را بگیرد.»

درز مقدار کافی از اطلاعات با پایبندی به اصول همراه با گزارشگری شجاعانه، دولت هائی را که حقیقت را از مردم خود پنهان نگاه دارند سرنگون خواهد کرد. ضرورت برخورد موثر با شرکت های تجاری متقلب بیش از پیش نمایان می شود. در ایالات متحده، کارکنان شرکت ها مهم ترین منابع افشای تقلب اند. منابع دیگر عبارتند از مسئولان دولتی، رسانه ها، حسابرسان، و بعد از همه اینها، «کمیسیون سهام و میادله» [سازمان ناظر بر بازارهای سهام]. نیمی از موارد افشاء تقلب ناشی از اطلاعاتی است که به وسیله کارکنان شرکت ها درز می کند.

فساد در شرکت های تجاری اشکال گوناگونی به خود می گیرد. تعداد کارکنان و حجم معاملات برخی شرکت ها از جمعیت و تولید ناخالص داخلی برخی کشورها بیشتر است. هنگام مقایسه کشورها، پس از توجه به جمعیت و تولید ناخالص داخلی، معمولاً نظام های حکومتی، گروه های عمده قدرت، و آزادی های مدنی که مردم در اختیار دارند با هم مقایسه می شوند. این گونه مقایسه می تواند در مورد شرکت ها نیز روشنگری کند.

اگر بزرگترین شرکت ها را مشابه کشور در نظر آوریم، ویژگی های زیر دیده خواهند شد:

- حق رای فقط در اختیار صاحبان سهام است (که با مالکان زمین شباهت دارند) و حتی حق رای آنان با میزان مالکیتشان تناسب دارد.

- قدرت کاملاً در دست یک کمیته مرکزی است.
- تقسیم متوازن قدرت وجود ندارد. رکن چهارم حکومت وجود ندارد. هیأت منصفه ای وجود ندارد، و اصل فرض بیگناهی فرد به رسمیت شناخته نمی شود.

- اطاعت نکردن فرمان ممکن است به تبعید فوری بینجامد.
- آزادی بیان وجود ندارد.

- حق اجتماع وجود ندارد. حتی عشق میان کارکنان زن و مرد غالباً ممنوع است، مگر آن که اجازه آن صادر شده باشد.

- اقتصاد برنامه ریزی شده و متمرکز است.

- حرکت افراد و ارتباط الکترونیک آنان همواره زیر نظر قرار دارد.

- مقرراتی سخت بر جامعه حکومت می کند، تا جایی که به بسیاری از کارکنان می گویند که چه وقت، کجا، و چند بار در روز می توانند به دستشویی بروند.

- شفافیت چندانی وجود ندارد و چیزی مانند «قانون آزادی اطلاعات» حتی به فکر کسی هم نمی رسد.

- گروه های مخالف داخلی، مانند اتحادیه ها، یا حق فعالیت ندارند، و یا به هر وسیله از گسترش فعالیت آن ها جلوگیری می شود.

- بسیاری از این شرکت های چند ملیتی، با وجود آنکه تولید ناخالص داخلی و جمعیتی مشابه بلژیک، دانمارک، یا نیوزیلند دارند، هیچ گونه آزادی مدنی یا حمایت اجتماعی در اختیار کارکنان خود نمی گذارند. هنگامی که شرکتی در کشوری با قوانین مدنی ضعیف (مانند پاپوای غربی، بسیاری از کشورهای آفریقائی، یا حتی کره جنوبی) عمل کند، غیاب این آزادی ها و حمایت اجتماعی را به وضوح بیشتری می توان دید. در این شرایط، محیط متمدنی وجود ندارد که خودکامگی شرکت ها را محدود کند.

- شرکت های بد کردار می توانند با استفاده از فساد دولت، نفوذ سیاسی، یا اعمال نفوذ در دستگاه قضائی بر عنصر تعیین کننده دولت، یعنی حق به کاربردن قوه قهریه، مسلط شوند.

- یک شرکت فاسد یا غیراخلاقی، مانند دولتی با خصوصیات مشابه، هم برای کسانی که در درون آن هستند و هم برای دیگران، یک تهدید به شمار می آید. ویکی لیکس نقشه و اعمال غیر اخلاقی شرکت ها را بر ملا کرده و این افشاگری به جبران مادی خسارت قربانیان، یا اشکال دیگر اجرای عدالت منجر شده است.

آیا ممکن است رژیم های سرکوبگر در نتیجه اسنادی که ویکی لیکس منتشر می کند با عواقب قانونی اعمال خود روبرو شوند؟

قوانین و مصونیت هائی که در دادگاه های ملی و بین المللی، کمیته ها و سایر نهادهای حقوقی به اجرا گذاشته می شوند اشکال گوناگونی به خود می گیرند و نمی توانیم به طور مشخص در باره آن ها نظر بدهیم. این که آیا اسناد منتشر شده در ویکی لیکس ارزش حقوقی دارند یا خیر، پرسشی است که دادگاه باید به آن پاسخ بدهد.

دانستن عنوان، نام نویسنده یا شماره صفحه ای خاص از یک سند مهم، حتی اگر محتوای آن تأیید نشده باشد، می تواند به کار تحقیق سرعت ببخشد. به این ترتیب، حتی اطلاعات تأیید نشده نیز برای رسانه ها، جامعه مدنی، یا بازجویان رسمی نقطه شروع قدرت بخشی خواهند بود. در عمل دیده شده که درز اطلاعات با پایبندی به اصول می تواند به قربانیان ظلم کمک کند که حقوق خود را از طریق دستگاه قضائی به دست بیاورند.

اولین بار که ویکی لیکس در دسامبر سال ۲۰۰۶ در اینترنت قرار گرفت، باعث برانگیختن دیدگاه هایی متفاوت شد. بعضی ضمن تمجید از عملکرد این پایگاه از آن به عنوان پدیده ای در عرصه روزنامه نگاری تحقیقاتی یاد کردند، این در حالی است که گروهی دیگر عملکرد این پایگاه را خطری در زمینه روزنامه نگاری دانستند.

افشاگری ها درباره جنگ عراق و افغانستان

افشای بیش از ۹۲ هزار سند سری اردوی آمریکا درباره جنگ افغانستان خشم مقامات واشنگتن را برانگیخت. مدیران سایت ویکی لیکس که اخبار پشت پرده را افشا می‌کنند، این اسناد را از طریق روزنامه های نیویورک تایمز آمریکا، گاردین بریتانیا و مجله اشپیگل آلمان در اختیار عموم قرار دادند. اسناد منتشر شده حاوی جزئیات دقیق جنگ افغانستان در سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۰ بود. با این حال در حالی که وزارت دفاع آمریکا، ارزیابی خسارت های ناشی از انتشار هزاران سند سری درباره جنگ افغانستان توسط وب گاه ویکی لیکس به هفته ها زمان نیاز دارد، ویکی لیکس مدعی شد که هنوز ۱۵ هزار سند محرمانه دیگر در اختیار دارد.

رابرت گیتس وزیر دفاع آمریکا انتشار این اسناد توسط وب گاه «ویکی لیکس» را برای جان سربازان آمریکایی، متحدان و طرفداران این کشور در افغانستان بطور بالقوه خطرناک دانسته و هشدار داده است که به اعتبار ایالات متحده در جهان لطمه خواهد زد. مقام های آمریکایی از وب گاه ویکی لیکس خواسته اند پانزده هزار سند محرمانه دیگر را که در مورد جنگ افغانستان در اختیار دارند، منتشر نکند. این اسناد غیر از هفتاد و پنج هزار سندی است که هفته گذشته از طریق سایت ویکی لیکس به رسانه ها درز کرد.

افشای اسناد محرمانه وزارت خارجه آمریکا ویکی لیکس در تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۰ میلادی (۷ آذر ۱۳۸۹) بخش هایی از اسناد و گزارش های طبقه بندی شده وزارت امور خارجه ایالات متحده آمریکا را که بالغ بر ۲۵۰ هزار سند محرمانه از وابسته های دیپلماتیک ایالات متحده آمریکا در همه نقاط جهان می شود را منتشر کرد. در تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۰، سرور وب گاه ویکی لیکس، یک ساعت قبل از افشای اسناد محرمانه وزارت خارجه آمریکا مورد حمله عدم سرویس دهی قرار گرفت اما با این وجود پنج نشریه معتبر بین المللی از جمله نیویورک تایمز، گاردین، اشپیگل، ال پاپس و لوموند به صورت همزمان، بخش هایی از این اسناد محرمانه را منتشر کردند.

همچنان انتشار ویکی لیکس یک نمونه از آن رخدادهایی است که ممکن است زمان را به دو قسمت قبل از و بعد از خود تقسیم کنند. یعنی ما مثلا بگوییم سه سال قبل از انتشار ویکی لیکس این اتفاق ها افتاد و دو سال بعد انتشار ویکی لیکس این اتفاق های دیگر. این حرفم را به معنای آن نمی دانم که این انتشار جدید ویکی لیکس رازهای استراتژیکی را آشکار کرده است. اتفاقا حدس می زنم که بسیاری از حرف هایی که در ویکی لیکس زده شده جزو دانسته ها و فرضیات معمول یک دیپلمات میان رتبه است. اما اکنون هرم میزان اطلاع از این دانسته های استراتژیک تغییر شکل داده و ارتفاع هرم کم شده است. یعنی سطوح پایین تر اطلاعات بیشتری دارند و یا یقین آنها به گمان های قبلی شان بیشتر

شده است. و تمام این‌ها فارغ از این است که این اطلاعات ارائه شده از چه درجه‌ای از صحت برخوردار هستند.

این تغییر باعث افزایش فشار بر بالادستی‌ها برای اتخاذ واکنش می‌شود. و این یعنی کل انرژی سیستم بالا رفته است. و این یعنی که سیستم ممکن است از جوب‌ها و شیارهای نیمه پایداری که بوده بیرون بیاید و در یک جوب و شیار جدید راه بیافتد. و یا این که همان روندهای قبلی اما با شدت بیشتری دنبال شود. نمونه‌ی کوچک مشابه این جریان می‌تواند زمانی باشد که در یک جمع با آن که همه از کشش‌ها و دافعه‌های میان گروه اطلاع دارند ولی اتفاقاتی می‌افتد که به اصطلاح روی آدم‌ها به هم باز شود و داستان جدیدی نوشته شود. پایگاه‌های قدرت و سیستم‌های سیاست ورزی و کارگزارانشان عموماً از این تغییر و بازی جدید ناخوشنودند و چیدمان‌های قبلی خود را به هم خورده می‌بینند و سعی می‌کنند یا بی واکنش و بی صدا باشند و به عامل‌های فراموشی زمانی یا نویزهای حواس پرت‌کن طبیعی در فضا تکیه کنند و شاید بعضی از آن‌ها شروع به تولید عمدی نویز نیز بنمایند.

این پایگاه‌ها حتی اگر که مطالب موجود به نفع آن‌ها نیز باشد باز ترجیح می‌دهند که برای این اسناد هیچ اعتباری ندهند زیرا از آینده‌ی این اسناد بی‌خبرند و نمی‌خواهند در فرایند اعتباردهی به آن‌ها ریسک آینده خود را بالا ببرند. البته اگر رسانه (داخل و خارج) در فضای آن‌ها تحت کنترل باشد می‌توانند به صورت گزینشی و بر حسب منفعت به آن اسناد بپردازد. همچنین این پایگاه‌ها در صورتی که مجبور شوند تا واکنشی از خود بروز دهند، نوع این واکنش نشان دهنده‌ی قدرت رسانه در آن کشورها خواهد بود. قدرت بالای رسانه، کارگزار سیاسی را مجبور خواهد کرد که اعتبار اسناد را زیر سوال نبرد و صرفاً به سودمند بودن یا نبودن این درز اسناد بپردازد زیرا که رسانه‌ها با آوردن تعداد زیادی از نمونه‌های صحیح او را زمین گیر خواهند کرد اما در جایی که رسانه‌ها کنترل شده و یا نیمه کنترل شده هستند مرزهای قرمز به رسانه اجازه‌ی چالش جدی نخواهد داد و کارگزار سیاست می‌تواند راحت‌تر کل مسئله را کذب بنامد.

به هر حال کل این داستان ویکی لیکس به ما امکان می‌دهد که جواب‌های جدیدی برای بعضی از گمان‌هایمان از قدرت اطلاعاتی و رسانه‌ای و همچنین حقوق شهروندی کشوری همچون آمریکا بنماییم. ماجرای ویکی لیکس یک کاتالیزوری است که فضای جواب‌ها را به میزان زیادی پلاریزه می‌کند. یعنی یا ما باید باور کنیم که سیستم‌های اطلاعاتی آمریکا به سادگی قادرند یک بازی بزرگ و با ابعاد پیچیده و نا مشخص مثل آزادسازی و یا جعل چند صد هزار سند معنا دار را اجرا کنند و به اهداف اطلاعاتی خاص خود برسند و یا باید باور کنیم که سیستم‌های اطلاعاتی این کشور نقاط ضعف

هم فراوان دارد و همچنین قوانین حقوق شهروندی در این کشور چنان قوی هستند که به این سادگی‌ها نمی‌توان سر کسی را زیر آب کرد. البته در مورد آخر باید که منتظر ماند و دید.

بخش‌های مهم دوصدوپنجاه هزار صفحه افشاگری ویکی لیکس سیلویو برلوسکونی، صدراعظم ایتالیا شخصی "بی لیاقت، از خود راضی و فاقد کارایی" توصیف شده است.

نیکولا سارکوزی، رئیس جمهوری فرانسه خودکامه و نازک نارنجی و آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان شخصی که از هر گونه ریسکی پرهیز می‌کند، خوانده شده است. از رجب طیب اردوغان، نخست وزیر ترکیه به عنوان شخصی "کمال گرا و معتاد به کار" نام برده شده است. حامد کرزی، رئیس جمهوری افغانستان شخصی "ضعیف که دچار مالیخولیاست" توصیف شده است. ولادیمیر پوتین، نخست وزیر روسیه سرگروه و سر کرده یک دار و دسته و دولت روسیه یک دولت عملاً مافیایی توصیف شده است. وبسایت ویکی لیکس، وبسایتی که برای انتشار مطالب افشا شده و نشت کرده از منابع مختلف بر پا شده، بار دیگر روز یکشنبه ۲۵۰ هزار صفحه از «اسناد محرمانه» ایالات متحده را منتشر کرد که این اسناد، در صورت صحت، از پشت پرده بسیاری از نظرات و واقعیات دیپلماتیک خبر می‌دهند.

در این اسناد مواردی چون «درخواست چند کشور عربی از آمریکا برای حمله به ایران»، «دریافت موشک‌های پیشرفته کره شمالی توسط ایران»، «نالایق و بی مسئولیت» نامیده شدن، سیلویو برلوسکونی، نخست وزیر ایتالیا و مسائلی از این دست به چشم می‌خورد. بررسی مطبوعات از میان هزاران صفحه از اسناد ویکی لیکس تاکنون حواشی دیگری از پشت پرده دیپلماسی را نیز برملا کرده که بخشی از آن در زیر می‌آید: «آمریکا برای روادید دیپلمات‌های ایرانی در عراق تصمیم می‌گرفت»

خبرگزاری فرانسه از قول اسناد منتشر شده در ویکی لیکس: سفارت آمریکا در بغداد، درخواست ایرانیان برای روادید دیپلماتیک از عراق را کاملاً زیر نظر گرفته و در مورد این درخواست‌ها تصمیم‌گیری می‌کردند. روند تصمیم‌گیری این سفارت برای ارائه ویزای عراق به دیپلمات‌های ایرانی گاه تا ۱۶ ماه به درازا می‌انجامیده است. این سند مورخه آوریل ۲۰۰۹ می‌نویسد که وزارت خارجه عراق از سال ۲۰۰۸ نام ایرانیانی که درخواست روادید دیپلماتیک دارند را برای تأیید به سفارت آمریکا در بغداد می‌فرستاده است. به نوشته این سند، بررسی پیشینه این افراد نشان داده که «در حدود ۲۰ درصد از آنان رابطه احتمالی با سپاه پاسداران یا وزارت اطلاعات ایران داشته‌اند.»

«رئیس جمهور پاکستان، یک سر گندیده است»

نیویارک تایمز از قول اسناد ویکی لیکس: ملک عبدالله عربستان در مورد آصف علی زرداری، رئیس جمهوری پاکستان گفته است: «سر کشور که گندیده باشد کل بدن هم می گندد.» بنا بر این گزارش، ملک عبدالله، آقای زرداری را بزرگ ترین مانع برای پیشرفت پاکستان می داند و از او به عنوان «سر گندیده» یاد می کند. دولت پاکستان بلادرنگ به این سند ویکی لیکس واکنش نشان داد و با رد آن گفت که ملک عبدالله «برادر بزرگ تر» آصف علی زرداری است.

«اسرائیل می خواسته کنترل غزه را به فتح بدهد»

آسوشیتد پرس: در یکی از سندهای دیپلماتیک ایالات متحده قید شده که اسرائیل پیش از حمله دو سال پیش خود به نوار غزه در مورد این حمله به رهبران فلسطینی و مصری خبر داده بود. به نوشته این سند، اهود باراک، وزیر دفاع اسرائیل به یک هیئت از کنگره ایالات متحده گفته بود که «اسرائیل پیش از عملیات سرب مذاب، با مصر و گروه فتح مشورت کرده بود و پرسیده بود که آیا آنها حاضرند در صورت شکست حماس از اسرائیل کنترل نوار غزه را به عهده بگیرند؟»

«برادر کرزی قاچاقچی مواد مخدر است»

خبرگزاری فرانسه از قول اسناد ویکی لیکس می نویسد که چهره ای که این اسناد «از احمد ولی کرزی، برادر کوچک حامد کرزی، رئیس جمهور افغانستان ترسیم می کند چهره یک سردسته قاچاق مواد مخدر و فردی فاسد است.» در یکی از یادداشت های منتشر شده در مورد احمد ولی کرزی که در منطقه قندهار از چهره های قدرتمند است در ویکی لیکس آمده: «در حالی که ناچاریم با احمد ولی کرزی به عنوان رئیس شورای ولایتی تعامل کنیم اما همه می دانند که او فاسد و یک قاچاقچی مواد مخدر است.»

«وابستگی معمر قذافی به پرستار اوکراینی»

خبرگزاری آلمان: بنا به اسناد ویکی لیکس، معمر قذافی، رئیس جمهوری لیبی هیچ گاه بدون همراهی یک پرستار بلوند اوکراینی سفر نمی کند. در یکی از مکاتبات سفارت آمریکا در طرابلس آمده که «گالینا کولوتنیتسکا، پرستار شهوت انگیز اوکراینی تنها فرد از تیم چهار نفره پرستاران اوکراینی معمر قذافی است که از روال کاری آقای قذافی خبر دارد.» این سند می افزاید که «برخی منابع مدعی اند که این پرستار و معمر قذافی رابطه ای رمانتیک دارند.» «مُعَمَّر قذافی که ۴۱ سال است بر لیبی حکومت می کند همواره در سفرهای خود تیمی از محافظان زن را نیز به همراه می برد.

«تنفر اردوغان از اسرائیل»

در اسناد ویکی لیکس چنین آمده که یکی از دیپلمات های آمریکایی در گفت و گویی با گبی لوی، سفیر اسرائیل در ترکیه به وی گفته است که رجب طیب اردوغان، نخست وزیر ترکیه به خاطر مسائل مذهبی «کاملاً از اسرائیل متنفر است.» در این سند آمده که گبی لوی نیز در پاسخ در مورد آقای

اردوغان گفته است: «او یک بنیادگرا است. او از نظر مذهبی از ما متنفر است و تنفرش دارد پراکنده می‌شود.» استعلام هیلاری کلینتون در مورد «سلامت عقلی» رئیس جمهور آرژانتین روزنامه اسپانیایی «ال پاپس» بر پایه اسناد ویکی لیکس می‌نویسد: هیلاری کلینتون، وزیر خارجه آمریکا در مورد «سلامت عقلی» کریستینا فرناندز دکیروش، رئیس جمهوری آرژانتین مشکوک شده و از منابعی خواسته است تا در این مورد به او اطلاع رسانی کنند.

«فرار با اسب از مرز ایران»

سی ان ان از قول اسناد ویکی لیکس: در یکی از یادداشت‌ها که سال گذشته از سفارت آمریکا در ترکیه ارسال شده می‌خوانیم که یک شهروند ۷۵ ساله ایرانی-آمریکایی به نام حسین قنبرزاده واحدی، ناچار شده است سوار بر اسب از ایران بگریزد. بنا بر این یادداشت که ۱۱ فبروری ۲۰۰۹ ارسال شده، این دندانپزشک ایرانی پس از سفر به ایران و بازدید از بستگان، به هنگام بازگشت با مصادره گذرنامه در فرودگاه مواجه شد و ناچار شد از طریق غیر قانونی از مرز ترکیه خارج شود. وی در کوه های مرزی یک بار از اسب به زیر می‌افتد و در میان درختان به پایین می‌غلتد ولی پس از تحمل مشقات زیاد از مرز عبور می‌کند.

دمیتری مدودف رئیس جمهور روسیه معتقد است اسناد فاش شده در سایت اینترنتی ویکیلیکس، از بی‌شرمی و وقاحت حاکم بر سیاست خارجی آمریکا خبر می‌دهد. مدودف در کنفرانس خبری مشترک با سیلویو برلوسکنی نخست وزیر ایتالیا گفت: این اسناد بسیار آموزنده اند و به مردم جهان نشان می‌دهند منطق حاکم بر سیاست خارجی برخی کشورها تا چه اندازه وقیحانه است و در حال حاضر من به آمریکا اشاره دارم. وی افزود: دیپلمات های آمریکایی حق دارند هر نوع منطق و قضاوتی را برای خود در پیش بگیرند ولی زمانی که این قضاوت‌ها و اظهارات ناشی از آنها علنی شوند، می‌توانند بر روابط بین المللی تاثیر منفی بگذارند، فکر می‌کنم اگر از بد اقبالی، قضاوت های مسئولان وزارت امور خارجه روسیه یا دستگاه‌های اطلاعات مخفی این کشور درباره همکاران آمریکایی ما در مطبوعات منتشر می‌شد، آنها هم به همین اندازه از این موضوع مشعوف می‌شدند.

منبع: همشهری، واژه زمان، خبر آنلاین و منابع روسی.